

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320190224/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

traf. – Men uden at forringe min Nydelse med Reflexioner af denne Art vedblev jeg:

»Imellem de to første og de to sidste Geleder er der en Afstand af omtrent en Snees Alen: – der rider jeg alene. – I det samme Øieblik, jeg rider ind ad Porten, falder det første af de 101 Kanonskud, og en vældig Jubel udbryder i Staden, men næsten i Sekundet standser den igjen; thi man veed, at nu kommer Keiseren. Men da man saa virkelig seer ham, idet jeg langsomt og ene kommer ridende ud af den lange, mørke Port, saa udbryder Begeistringen endnu ti Gange stærkere: alle Mandfolk svinge med Hattene og raabe Hurra, og Damerne vifte fra Vinduetne med deres hvide Tørklæder; Menneskene myldre paa Gaden, og paa Torvet springe Guldæblerne i Springvandet.«

Christian, som med megen Interesse havde fulgt det hele Seiertog, tilkjendegav nu sit Bifald, da jeg standsede for at drage Aande. »Men,« sagde han lidt efter, »der kunde endnu være Adskilligt at tilføje. – Den Hest, Keiseren rider paa, mener jeg saaledes, bør være hvid, og han selv skal være i rød Husar-Uniform med Stjerne paa venstre Side af Brystet og fire smaa Gulddusker paa høire Side; dog bør han bære sit særegne lange Slagsværd i simpel Staalskede, det samme, som han har brugt i alle sine berømte Seire. – Ude ved Darnhuset vil jeg have, at den første Deputation skal komme mig imøde, og den følger da med Toget til Byen. I Porten selv staaer Magistraten og de 32 Mænd; og Overpræsidenten holder Tale.« –

Thomas, som allerede flere Gange havde viist Lyst til at faae Ordet, benyttede sig her af en Pause, medens Christian gjorde nogle ivrige Træk af sin Pipe: »Ja, men see nu hvad Vesterport angaaer, saa kommer der ikke til at staae 32 Mænd; den Sag er baade vis og sikker.«

»Det var som Fanden! Vil Du jage dem ud da?«

»Nei, det behøves ikke.«

»Saa?«

»Nei, de kommer slet ikke der. For Vesterport, den kjender jeg nu meget godt til; jeg har været der over en Snees Gange, og det baade paa den ene og paa den anden Maade. Og naar Mandskabet der skal rigtig ride i Geleder, om det saa ogsaa blot er tre Mand høi, saa er der ikke nogen Plads til, at 32 Mænd kan staae der og gjøre Taler.«

»Meget rigtig, Thomas!« svarede jeg. »Vesterport maa holdes ryddelig; men de kan jo faae Plads paa Volden over Porten.«

»Over Porten!« raabte Christian. »Troer Du da, at de 32 Mænd skal

agere Transparent? – Og saa glemmer I nok, at Overpræsidenten skal holde Tale. I vil dog vel ikke forlange, at han skal staae deroppe og skrigte ned paa Gaden?»

«Naa ja, saa kan han jo tie stille. Der er jo Ingen, der har bedt ham om at sige Noget.»

«Jo vist er der saak» sagde Christian. – «Baade Magistraten og alle Borgerne have bedt ham om det.»

«Da var det sgu dumt af dem. Men saa Meget er vist, at i Porten kan han ikke være. For det Første er der ingen Plads. Og for det Andet maa man ikke fordærve Keiseren det Øieblik, da han rider der alene, medens Alles Øine nu vente paa ham indenfor. Det er just det Bedste af hele Indtoget, hvor han rigtig kan føle Forskjellen mellem den Tid, da han drog bort for syv Aar siden, og den, da han nu kommer hjem saa mægtig og berømt. Og inde i Porten lyder desuden Hestens Hovslag saa deilig huult, naar man rider der alene. – Nei, Christian! Magistraten og de 32 Mænd maa Du slaae ihjel.»

«Nei, Conrad!» – dette var mit Navn – «Det gjør jeg paa ingen Maade. Der kommer just en af de 32 Mænd herud og besøger os næsten hver Pintse – Grosserer Jansen, som Du selv har seet hos os –, og han siger netop ogsaa, at altid, naar der er Tale om Indtog og saadant Noget, saa skal baade Magistraten og de 32 Mænd med; og det kan man ogsaa see overalt, hvor man læser om den Slags Ting. Og derfor maa det ogsaa være saaledes her, hvis der ellers skal være nogen Orden i det Hele. Derimod skal jeg overtænke, om man maaskee kunde finde nogen anden Plads til dem.»

«Ja, jeg har saamænd ikke det Mindste hverken mod Magistraten eller de 32 Mænd. Jeg vil blot ikke have, at de skal staae og fylde op i Porten. – Men hvor blev Thomas af?»

«Han ligger der og studerer Landkortet.»

«Thomas!»

«Hallo!»

«Nu skal vi hjem. Men lad os først høre, hvorledes Du vilde have det?»

«Ja, det er nu ikke just saadan til at løbe til. – Men ellers har jeg da tænkt paa, at jeg nok vilde have alt det, som I Andre have snakket om; og saa vilde jeg nok ogsaa have det, der har tilhørt Keiser Bonaparte, som Conrad skal ud at stride for. Og de Lande, som den tyrkiske Røver har at regere over, dem synes jeg da ikke, at saadan En skulde bli-